

**Clubreis TFC Weesp naar de Mont Ventoux
van 14 tot 21 juni 2025**

Clubreis TFC Weesp naar de Mont Ventoux van 14 tot 21 juni 2025

Zaterdag verzamelden de twaalf deelnemers zich bij Le Mas des Laurels, ons onderkomen voor de komende week. Op twee na dan ... zij dachten dat zij er waren, maar stonden door een misverstand bij de camping van Jelle. Zij (laten we ze Paul en Renée noemen) waren meteen ook de enigen die 'De Berg' al het in zicht hadden. Dat had al iets moeten zeggen.

De rest zat toen zij aankwamen al uit te buiken na een fantastisch diner en waren bezig met een spelletje, waarbij met name Tjebbe en Ria duidelijk maakten dat zij niet vies zijn van een spelletje. Kortom, zo rond een uur of tien 's avonds was iedereen aanwezig.

Zondag een verkenningrit voor de meesten, Hans en Tjebbe moesten eerst nog een huurfiets ophalen in Malaucène, zij gingen dus pas in de middag fietsen.

Daardoor konden zij, samen met Ria, Jelle en zijn vrouw en kinderen ontmoeten. Deze zondag was een mooie fietsdag, iedereen had een heerlijke lunch en kon meteen een beetje wennen aan de warmte. Dat is natuurlijk voor ons Hollanders nog wel een dingetje. Gelukkig zit er een zeem in een fietsbroek dus het kan lang aan.

Voor één van ons was het allemaal toch een beetje teveel van het goede. Eric zijn hart ging fibrilleren, hij werd ongerust en ging uit voorzorg 'even' naar het ziekenhuis in Montélimar. Een uur later kregen we een foto van Eric aan een hartslagmeter. De volgende ochtend troffen hem weer uitgerust en volkomen gerustgesteld aan het ontbijt. Ria heeft er wel een nacht wakker van gelegen, maar na een toelichting op het medisch dossier van Eric, begrepen we dat het geen kwaad kon, zolang Sophie (zijn vrouw) het maar niet wist.

Maandag stond de beklimming vanuit Malaucène op het programma. Vol goede moed stapten Meinte, Frits, Boudewijn en Renée in de auto voor de rit naar Malaucène om daar Jelle op te pikken. Hans en Paul waren iets eerder vertrokken om op de fiets naar Malaucène te gaan en zich daar bij de groep te voegen. Na de koffie, nog ff een sanitaire stop en ready to take off.

Een klim van 21 kilometer, 1.570 hoogtemeters met een gemiddeld stijgingspercentage van 7,5% (max 10,5%). Paul, Jelle en Boudewijn 'vlogen' naar boven. Hans, Frits, Meinte en Renée volgden in individuele groepen van één. Kramp verpestte het feestje voor Renée op zo'n 8 km van de top. Drie pogingen om toch weer op te stappen mislukten, dus rechtsomkeert. Hans zat haar op de hielen en besloot met haar mee terug te gaan, samen uit, samen thuis. Na een praatje met Meinte, die nog wat energie naar binnen werkte voor de laatste 8 km was het alleen nog in de beugels naar beneden. In de afdaling zagen zij Frits. Hij keek het duo aan, hoorde "wij gaan naar beneden" wat hij overigens zelf ook wel snapte. En hij bedacht, wat zij kunnen, kan ik ook. Hij had beter kunnen vragen waar naar beneden ... Want hij ging Pasta Carbonara eten in Malaucène en Renée en Hans gingen via de Col de la Madeleine verder naar Bédoin om aldaar de anderen op te wachten.

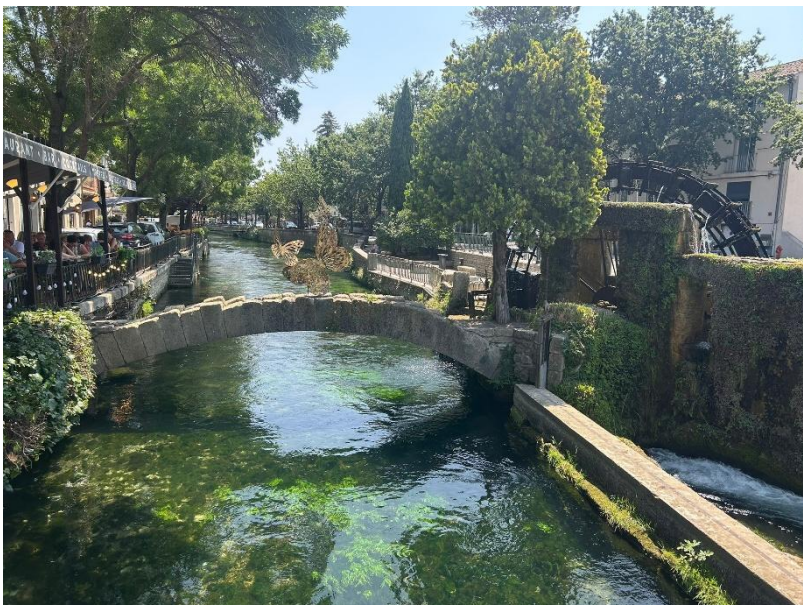
Helaas had Frits deze ontwikkelingen even gemist, zocht tevergeefs in Malaucène naar de andere twee en installeerde zich op een terras. Na een stevige lunch kreeg hij een paar uur later door dat er niemand kwam, stapte toen maar op de fiets richting ons onderkomen en kwam na 45 km tegenwind helemaal naar de klote 'thuis'. Opgevangen en opgelapt door Ria en consorten zat hij 's avonds toch weer redelijk fris aan tafel.

Paul, Jelle, Boudewijn en Meinte haalden 'met gemak' de top en konden nagenieten tijdens een lunch bij café de Flandrien in Bédoin. Daarna nog wat kleding scoren bij 'Café de Cycliste' en de hergegroepeerden gingen op weg terug. Boudewijn, Meinte en Renée via de kortste weg naar de auto in Malaucène. Hans en Paul op de fiets terug naar Grignan. Natuurlijk ook via een speciale 'Hansroute' ... Deze route eindigde in een wandeltocht door een rivierbedding. Oh oh oh, niet op tijd voor het diner en zouden ze de finish nog wel halen. Jawel, uitgehongerd kwamen zij binnen, gelukkig was er nog wat over en hadden zij weer een mooi verhaal en 183 km met 3.800 hms op de Garmin.

Tijdens dit avontuur reed de rest van ons peloton een andere prachtige route van Hans. Willy, Jan, Tjebbe, Ria, Lex en Eric kwamen al snel een klimmetje van 16% naar Solerieux tegen. Getraind als zij zijn, ging dit met twee vingers in de neus. Een verdiende lunch en ook zij zaten allemaal 's avonds vol met mooie ervaringen aan de dis.

Dinsdag was een rustdag voor Hans en Paul, de mannen gingen feestrijden met de cabrio. Zij hadden hun sporen al verdiend en moesten opladen om de rest op woensdag boven te krijgen. L'Isle sur la Sorgue was hun bestemming voor de lunch.

De anderen reden naar Orange. Een prachtige rit, de koffie gooide bijna roet in het eten, maar nadat Tjebbe en Ria ervan waren overtuigd dat je ook na half 11 nog koffie kan drinken, kwam het goed.

Na één leuke band, een paar wegkapiteins zonder route en een hele sterke kopvrouw op een motor bereikte de club weer de finish. Napraten tijdens een koude kletser of iets anders en voorbereiden op woensdag.

Woensdag 'clubdag'!

Vandaag moet het gebeuren, iedereen naar de top ...

's Morgens een afzegging van Meinte. De euforie van de beklimming op maandag had hem toch teveel energie gekost.

Hij bleef 'thuis' met milde hartproblemen en moest rust nemen.

De beklimming van de Mont Ventoux stond gelukkig al twee dagen op zijn palmares dus de druk was eraf.

Na een werkelijk prachtige autorit van anderhalf uur zaten we aan de start en aan de koffie in Sault. Plassen, bananen scoren, nog wat laatste aanwijzingen van Hans en we gingen los. Paul zat inmiddels al bij Chalet Reynard, die had de briefing gemist, maar had bij de ontbijtbriefing al goed geluisterd. Ieder op eigen kracht en met eigen snelheid naar boven. De eerste horde was Chalet Reynard. Zonder noemenswaardige problemen kwam iedereen daar aan.

Ria ging als een speer en kon onderweg zelfs nog foto's nemen van de volgers. Geen gemiep of gemor, het viel eigenlijk allemaal wel mee. Hans en Boudewijn bleven bij de achterhoede om te voorkomen dat iemand afhaakte (tenzij dat noodzakelijk zou zijn uiteraard, veiligheid voor alles).

Koffie, pasta en ander krachtvoer ging erin. Er werd moed verzameld en de laatste en zwaarste 6 km werden door de volledige groep aangevallen. Jammer dat er geen bordje stond dat er aan de weg werd gewerkt en dat niet iedereen bedenkt dat glimmend asfalt vlak achter een wals zacht en kleverig is (inclusief uw verslaggeefster). Hierdoor reed een aantal met een veel zwaardere fiets naar boven dan bedoeld. Schrapen, schrapen en schrapen, het getik, de steentjes en het gevaar van onbalans (in de aanstaande afdaling) was weg en we konden verder naar de top.

Ria had zich boven op de trap geïnstalleerd om de finishers op het celluloid vast leggen. En die druppelden langzaam binnen. Jelle, Renée, Boudewijn, Frits voegden zich als eersten bij Ria. Daarna volgden Eric en Jan. Hans en Paul zorgden ervoor dat Lex, Willy en Tjebbe niet opgaven of afhaakten.

Ook onze 77-jarige nestor Jan Robben peddelde gewoon op eigen kracht en in zijn eigen tempo stug naar boven.

En ondanks wat krachttermen, mild gemopper en 'dit nooit meers'/'waarom doe ik dit eigenlijk' bleven ze gewoon doorgaan en gemotiveerd om een grootse prestatie te leveren!

Vervolgens bovenop Mont Ventoux alleen maar lachende gezichten. En, uiteindelijk 'viel het allemaal wel mee'. Een groepsfoto van balorige finishers en de afdaling werd ingezet. Als een speer natuurlijk voor degenen die dat wilden en bij Chalet Reynard was een tussenstop gepland om te hergroeperen. Daar was het wachten op Willy. De klim zat erop en nu naar beneden. Dit was voor haar een zwaardere beproeving dan omhoog. Paul en Hans begeleidden haar rustig en veilig terug naar het Chalet. Omdat het toch wat meer tijd nam dan verwacht, nam Hans een spurt vooruit en vertelde dat de rest maar vast naar Sault moest gaan en door naar huis omdat anders iedereen moest wachten en dat voegt niet veel toe. Ter plekke een andere carpoolregeling uitgewerkt en iedereen kan weer verder. Het mooie van deze 'denken in oplossingen en niet in problemen' aanpak was dat Willy niet zelf terug hoefde te rijden, maar dat Hans het autostuur kon overnemen en de slippers van Boudewijn kon dragen tijdens de autorit terug naar onze logeerplek. Willy's afdaling vanaf Chalet Reynard ging onder begeleiding van de secondanten steeds soepeler en sneller.

Aan het eind van de dag had IEDEREEN de klim vanaf Sault (26 km, 1.220 hm gemiddeld 4,7% (max 9,5%)) fluitend of minder fluitend volbracht! Tijdens het diner werd daarom iedereen beloond met een persoonlijke toespraak en, belangrijker, een medaille. Met de vooruitziende blik van de voorzitter konden alle ingekochte medailles ook worden omgehangen en uitgereikt! Alleen maar trotse en glunderende gezichten aan tafel!

Boudewijn was zo onder de indruk van de hele dag, dat hij na afloop zijn Garmin even op het dak van de auto legde en deze natuurlijk glad vergat. De volgende dag dus maar zonder elektronische routebegeleiding op pad.

Donderdag twee ploegen op pad Tjebbe, Ria, Lex, Jan en Eric reden het rondje Grignan, 48 km. Een rondje zonder schokkende beklimmingen (volgens het schema). Uiteindelijk toch weer de 13% aangetikt. Worden we hier blij van? Ach ... Maar met Ria op kop, ontkom je er niet aan om het parcours volledig te volgen. Dus omkeren was er niet bij. De ronde werd afgemaakt. Met dit keer wel een lunch op tijd in Grignan. Dit peloton is er namelijk een kanjer in om te gaan lunchen wanneer er niets meer is. Nu dus wel. Heerlijk de magen weer gevuld, energie opgeslagen en door. Waar de heren nog wel eens zeuren dat het etenstijd is, kwamen ze er nu achter dat de benen na een lunch toch wat zwaarder aanvoelen ... De rit vervolgd en iedereen ook weer blij aan de finish.

Willy en Meinte gingen en route om kleding te scoren. Met een prachtig wit shirt met alle bekende Franse accessoires erop kwam Willy thuis. Een mooi aandenken aan de beklimming van gisteren. Tijdens de terugreis moesten zij abrupt remmen en wat schoof er over de voorruit van de auto ... Ja hoor de Garmin van Boudewijn was gevonden!

Paul, Hans, Boudewijn en Renée waagden zich nog aan een rondje Vaison-la-Romaine. Een rit van 85 km met 950 hm, met koffie in Ville-la-Tulette. Prachtige rit ondanks de hitte. Dankzij onze kleine kopman nog een extra 20% te pakken, waarvan later bleek dat deze niet nodig was. Na een heerlijke lunch à Vaison terug via de andere kant. Het was inmiddels heter dan heet, maar waar je aan begint, moet je afmaken. Wat moet dat moet, zegt Paul altijd ... Aldus geschiedde. Terug op honk snel aan de koude dorstlessers en nog even terugblikken op de mooie tocht.

Daarna druppelde ook het andere peloton binnen. De sterke verhalen gingen erin als zoete koek. Toen douchen, dineren en opmaken voor de Bonte Avond. Na wat automatiseringsgedoe, kreeg Meinte het apparaat aan de praat en konden we uit volle borst meezingen met de wel of niet favoriete liedjes van de Ventouxgroep. De andere gasten hebben zich kostelijk vermaakt op het terras.

Bedtijd! Morgen staat er nog een route op het programma. Vanwege de hitte werd de Cinglé afgeblazen. Willy koos ervoor om thuis te blijven. Jan en Eric reden samen nog een Drômerit. Tjebbe, Ria en Lex mochten de huurfietsen inleveren. Meteen de gelegenheid aangepakt om in Malaucène koffie te drinken, een shirt in Bédoin te kopen en te lunchen bij café de Flandrien. De heenweg van Malaucène naar Bédoin ging natuurlijk over de Col de la Madeleine. De hele week hadden zij hier al over gehoord en nu wilden zij het zelf ook wel eens ervaren. En ja, ook zij vonden het prachtig! Via Carpentras reden zij terug naar ons kampement. Hans en Renée moesten aan het werk; er was immers een verslag beloofd. Tussendoor nog even naar Bédoin voor een lunch en natuurlijk ook niet met lege handen naar huis.

En waar waren de anderen? Tja, die gingen voor een 'de-derde-keer-deze-week-omhoog'. Jelle, Paul, Boudewijn en Frits reden de Kale Berg op vanaf Bédoin. Meinte zorgde ervoor dat iedereen op de startplek kwam en had meteen een lange warme wachttag voor de boeg. Het zou nog ff duren

voordat de eerste berichten via WhatsApp binnenkwamen. Frits was onderweg van plan er bij Chalet Reynard mee te stoppen. Aldaar kreeg hij weer de geest, wist dat het laatste stuk al eerder deze week was gelukt en besloot toch maar naar de top te rijden.

Chapeau voor deze mannen! Op maandag, woensdag en vrijdag reden er drie van de vier al naar de top, voor Frits was het de tweede deze week. Ondanks de hitte hielden zij zich aan de planning van Hans. Zij, maar niet zij alleen, kunnen op mooie prestaties terugkijken.

Nog één keer genieten van een goed verzorgd diner en op zaterdag ging iedereen weer richting huis op een paar na die nog wat langer vakantie gingen vieren.

Voor alles is een eerste keer ...

Voor Willy, Eric, Jelle en Boudewijn de eerste deelname aan een buitenlandse reis. Voor Willy, Eric, Jelle, Boudewijn, Meinte, Lex en Jan de eerste keer naar de Mont Ventoux. Tjebbe en Ria hadden er al eerder aan geroken, maar klommen nu ook naar boven. En dus schoten wij ook de allereerste groepsfoto op de top!

Voor Hans, Paul, Frits en Renée leek het 'gesneden koek'. Maar de Mont Ventoux verrast je elke keer, dus het voelt steeds weer als een nieuw avontuur. Ondanks de chaos op de berg - 'waar is iedereen' - bleef er niemand alleen en werd er alles aan gedaan om dit sportieve evenement samen te volbrengen. Na de ritten bij de borrel en vooral 's avonds met humor en gezelligheid aan tafel. Tijdens het ontbijt de briefing ter voorbereiding op de volgende dag. De zenuwen kwamen al op gang.

Helaas ook voor het eerst een paar medische klachten tijdens een groepsreis. Laten we hopen dat dat meteen ook de laatste keer was.

De laatste avond werden wij nog getrakteerd op een intiem concert van Tjebbe en Frits.
Een mooie afsluiting!

Of, zoals de Fransen zeggen: je bent niet gek als je de Mont Ventoux beklimt, maar je bent gek als je dat een tweede keer doet. We hebben er inmiddels wel een aantal 'gekken' bij. Maar wel sportieve, gezellige en sociale gekken.

Dit was een clubreis om in te lijsten!

Een kijkje in de keuken ... de verzorging in Le Mas les Laurels beviel uitstekend!

*Le Mas
des Laurels
Chantemerle-les-Grignan*

Menu du Samedi 14 Juin 2025

Entrée :

Chantilly de Chèvre au basilic et Tartare de tomates.
Goat Cheese Chantilly with Basil and Tomato Tartare.

Plat :

Steack de Taureau, petit jus de carcasse.
Bull steak, small carcass juice.

Dessert :

Clafoutis aux abricots et framboises.
Apricot and Raspberry clafoutis.

*Le Mas
des Laurels
Chantemerle-les-Grignan*

Menu du Dimanche 15 Juin 2025

Entrée :

Carpaccio de Melon et Jambon cru.
Melon and Raw Ham Carpaccio.

Plat :

Dos de Lieu Noir, crème de Basilic.
Black Pollack Back, Basil Cream.

Dessert :

Moelleux au chocolat.

*Le Mas
des Laurels
Chantemerle-les-Grignan*

Menu du Lundi 16 Juin 2025

Entrée :

Panacotta d'Asperges vertes au citron.
Green Asparagus Panna Cotta with Lemon.

Plat :

Suprême de Poulet, crème de tomates.
Chicken Supreme, tomato cream.

Dessert :

Abricots rôtis au Romarin du jardin.
Roasted apricots with garden rosemary.

*Le Mas
des Laurels
Chantemerle-les-Grignan*

Menu du Mardi 17 Juin 2025

Entrée :

Le Tartare de tomates à la Mozzarella
Tomato Tartare with Mozzarella

Plat :

Araignée de porc à la sauge.
Pork spider with sage.

Dessert :

Tiramisu framboise.
Raspberry tiramisu.

Le Mas des Laurels Chantemerle-les-Grignan

Menu du Mercredi 18 Juin 2025

Entrée :

La Rillette de poulet aux senteurs du jardin.
Chicken rillettes with garden scents.

Plat :

La Cocotte de poisson et crevettes façon Bouillabaisse.
Bouillabaisse-style fish and shrimp casserole.

Dessert :

Soupe de framboises et tartare de framboise à la verveine.
Strawberry soup and strawberry tartare with verbena.

Le Mas des Laurels Chantemerle-les-Grignan

Menu du Jeudi 19 Juin 2025

Entrée :

Le beignet de chèvre façon Monsieur Seguin.
Monsieur Seguin-style goat cheese fritter.

Plat :

Le croquant d'agneau aux parfums de la Drôme.
Crispy lamb with the aromas of Drôme.

Dessert :

Le Riz au lait de mon enfance, caramel beurre salé.
The rice pudding of my childhood, salted butter caramel.

Le Mas des Laurels Chantemerle-les-Grignan

Menu du Vendredi 20 Juin 2025

Entrée :

Le crumble de légumes de saison.
Seasonal vegetable crumble.

Plat :

Les tomates farcies de ma grand-mère.
My grandmother's stuffed tomatoes.

Dessert :

Les pêches rôties au thym.
Roasted peaches with thyme.

Fin de notre belle aventure ...